

Mål C-498/20**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

29 september 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Rechtbank Midden-Nederland (Nederländerna)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

2 september 2020

Klagande:

ZK, i egenskap av efterträdare till JM, konkursförvaltare för BMA Nederland BV

Kärande:

BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

Svarande:

Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland

Saken i det nationella målet

Konkursförvaltaren har väckt talan mot BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG (nedan kallat BMA AG) och yrkat att Rechtbank Midden-Nederland (nedan kallad Rechtbank) ska slå fast att BMA AG har åsidosatt sin omsorgsplikt gentemot det borgenärskollektiv som har fordringar på dess dotterdotterbolag BMA Nederland B.V. (nedan kallat BMA NL), som har försatts i konkurs, att BMA AG därigenom har agerat rättsstridigt och att BMA AG bär ansvar för den skada som borgenärskollektivet har lidit. Konkursförvaltaren har vidare yrkat att Rechtbank ska slå fast att BMA AG är skyldigt att betala skadestånd till BMA NL:s konkursbo till förmån för borgenärskollektivet, motsvarande den del av borgenärskollektivets fordringar på BMA NL som inte går att göra gällande.

Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland (en stiftelse som företräder BMA:s borgenärens intressen, nedan kallad Stichting) har yrkat att Rechtbank Midden-Nederland ska slå fast att BMA AG har agerat rättsstridigt i) gentemot samtliga borgenärer i BMA NL:s konkurs, eller ii) gentemot de borgenärer som litade på att BMA NL skulle uppfylla sina förpliktelser gentemot dem, eftersom BMA AG hade lovat att tillhandahålla tillräcklig finansiering till BMA NL, eller iii) gentemot de borgenärer som hade kunnat vidta åtgärder för att förhindra att BMA NL inte betalade deras fordran om de i förväg hade underrättats om att BMA AG:s finansiering skulle upphöra. Stichting har även yrkat att BMA AG som tredje man ska förpliktas att till var och en av BMA NL:s borgenärer betala BMA NL:s hela skuld till borgenären (jämt ränta) första gången denne begär detta.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning av unionsrätten, artikel 267 FEUF

Frågor som hänskjuts för förhandsavgörande

Fråga 1

a. Ska begreppet ”den ort där skadan inträffade” i artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetning) (EUT L 351, 2012, s. 1, nedan kallad Bryssel Ia-förordningen) tolkas så, att med ”den ort där den skadevällande händelsen inträffade” (*Handlungsort*) avses etableringsorten för det bolag som inte gör det möjligt för borgenärer att göra gällande sina fordringar på bolaget, om detta följer av att bolagets modermoderbolag har åsidosatt sin omsorgsplikt gentemot dessa borgenärer?

b. Ska begreppet ”den ort där skadan inträffade” i artikel 7.2 i Bryssel Ia-förordningen tolkas så, att med ”den ort där skadan uppkom” (*Erfolgsort*) avses etableringsorten för det bolag som inte gör det möjligt för borgenärer att göra gällande sina fordringar på bolaget, om detta följer av att bolagets modermoderbolag har åsidosatt sin omsorgsplikt gentemot dessa borgenärer?

c. Måste det till ytterligare omständigheter för att domstolen på etableringsorten för det bolag som inte gör det möjligt för borgenärer att göra gällande sina fordringar på bolaget ska betraktas som behörig, och i så fall vilka?

d. Är den omständigheten att den nederländska konkursförvaltaren för det bolag som inte gör det möjligt för borgenärer att göra gällande sina fordringar på bolaget, inom ramen för sitt lagstadgade uppdrag att avveckla konkursboet och på borgenärskollektivets vägnar (men inte i dess namn), har väckt en

skadeståndstalan till följd av rättsstridigt agerande med stöd av bestämmelsen om behörig domstol i artikel 7.2 i Bryssel 1a-förordningen? En sådan talan medför att det saknas anledning att utröna varje enskild borgenärs ståndpunkt, och den tredje man mot vilken talan förs kan inte göra gällande samma invändningar mot konkursförvaltaren som denne tredje man hade kunnat anföra gentemot vissa av borgenärerna individuellt.

e. Påverkar den omständigheten att en del av de borgenärer för vilka konkursförvaltaren väcker talan är bosatta utanför Europeiska unionen fastställandet av behörig domstol med stöd av artikel 7.2 i Bryssel 1a-förordningen?

Fråga 2

Blir svaret på fråga 1 annorlunda om talan har väckts av en stiftelse som företräder de kollektiva intressena hos de borgenärer som har lidit en sådan skada som avses i fråga 1? En sådan grupp talan innebär att det inte har fastställts a) vilka ovannämnda borgenärs hemvistorter är, b) vilka särskilda omständigheter som har lett till de enskilda borgenärernas fordringar på bolaget och c) huruvida ovannämnda omsorgsplikt gentemot de enskilda borgenärerna existerar och har åsidosatts.

Fråga 3

Ska artikel 8.2 i Bryssel 1a-förordningen tolkas så, att om den domstol vid vilken det ursprungliga käromålet är anhängigt ändrar sitt beslut att den är behörig att pröva käromålet, förlorar denna domstol därmed också automatiskt sin behörighet att pröva intervenientens anspråk?

Fråga 4

a) Ska artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (EUT L 199, 2007, s. 40) (nedan kallad Rom II-förordning) tolkas så, att med ”den ort där skadan uppkommer” avses etableringsorten för det bolag som inte ger bolagets borgenärer gottgörelse för den skada de lidit genom ovannämnda åsidosättande av omsorgsplikten?

b) Påverkar den omständigheten att anspråken har framställts av en konkursförvaltare i enlighet med dennes lagstadgade uppdrag att avveckla konkursboet och en stiftelse som företräder borgenärskollektivets intressen (men som inte agerar i dess namn) fastställandet av denna ort?

c) Påverkar den omständigheten att en del av borgenärerna har hemvist utanför Europeiska unionens territorium fastställandet av denna ort?

d) Är den omständigheten att det fanns finansieringsavtal mellan det nederländska bolag som är försatt i konkurs och dess modermoderbolag, i vilket

ett forumval har gjorts till förmån för den tyska domstolen och i vilket tysk lag förklarades tillämplig, en omständighet som gör att den skadestandsgrundande händelse som BMA AG påstås ha gjort sig skyldig till har en uppenbart närmare anknytning till ett annat land än Nederländerna i den mening som avses i artikel 4.3 i Rom II-förordningen?

Anförda unionsbestämmelser

Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (EUT L 160, 2000, s. 1) (nedan kallad insolvensförordningen): artikel 3

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (EUT L 199, s. 40) (nedan kallad Rom II-förordningen): artikel 4

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1) (nedan kallad Bryssel Ia-förordningen): artiklarna 7.2, 8.1 och 8.2

Dom av den 18 juli 2013, ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490 (nedan kallad domen ÖFAB) dom av den 21 maj 2015, CDC Hydrogen Peroxide, EU:C:2015:335 (nedan kallad domen CDC), och dom av den 6 februari 2019, NK, C-535/17, EU:C:2019:96 (nedan kallad domen NK)

Anförda nationella bestämmelser

Burgerlijk Wetboek (civillagen, nedan kallad BW)

I artikel 3:305a.1 BW föreskrivs följande:

”1. En stiftelse eller förening med full rättslig handlingsförmåga kan väcka talan om skydd av liknande intressen hos andra personer, såvitt den enligt sina stadgar ska värna dessa intressen.”

Konkursförvaltarens befogenhet att väcka en så kallad Peeters/Gatzen-talan

I Hoge Raads dom av den van 14 januari 1983, Peeters/Gatzen, NL:HR:1983:AG4521, slås det för det första fast att en konkursförvaltare kan väcka skadeståndstalan mot en tredje man som genom olagligt agerande har medverkat till att konkursgäldenärens borgenärer har lidit skada, även om konkursgäldenären själv inte haft rätt att väcka en sådan talan. Om konkursförvaltaren väcker en sådan Peeters/Gatzen-talan gör han detta i samtliga borgenärers intresse. Talan väcks på deras vägnar och intäkterna förs till konkursboet.

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i målet vid den nationella domstolen

- 1 Det nederländska bolaget BMA NL specialiserade sig på tillverkning och försäljning av maskiner för livsmedelsindustrin. Samtliga aktier i bolaget innehades av BMA Groep B.V. (nedan kallad BMA Groep), som i sin tur var helägt av det tyska bolaget BMA AG. BMA Groep hade rätt att tillsätta och avsätta direktörer i BMA NL. Under vissa perioder utsågs anställda i BMA AG till direktörer i BMA NL. För viktiga beslut och handlingar var BMA NL:s ledning skyldig att inhämta BMA Groeps godkännande, som i sin tur begärde BMA AG:s godkännande.
- 2 Under perioden 2004–2011 beviljade BMA AG lån till BMA NL på totalt 38 miljoner euro. Finansieringen skedde via ett bankkonto som BMA NL hade hos Deutsche Bank Nederland B.V. Dessutom gick BMA AG i borgen för BMA NL:s skulder och sköt till kapital.
- 3 Då BMA AG i början av 2012 upphörde med sitt ekonomiska stöd ansökte BMA NL om konkurs. Bolaget försattes i konkurs den 3 april 2012. Tillgångarna i konkursboet räckte inte för att betala samtliga borgenärer (fullt ut). 71 procent av de preliminärt erkända fordringarna utan säkerhetsrätt tillhörde tyska borgenärer, främst BMA AG och andra tyska bolag i BMA AG-koncernen. De övriga borgenärer som inte fick betalt var hemmahörande i flera olika länder, nämligen i Nederländerna, andra EU-medlemsstater och länder utanför Europeiska unionen.
- 4 Konkursförvaltaren väckte därefter en Peeters/Gatzen-talan mot BMA AG vid den hänskjutande domstolen på samtliga borgenärens vägnar. Den hänskjutande domstolen förklarade sig genom dom av den 23 maj 2018 behörig att pröva talan med stöd av artikel 3 i insolvensförordningen.
- 5 Den 21 juni 2016 bildades Stichting i syfte att företräda intressena hos de av BMA NL:s borgenärer som hade lidit skada till följd av BMA AG:s agerande. Över 50 borgenärer har anslutit sig till Stichting och deras totala fordringar står för ungefär 40 procent av alla erkända fordringar från borgenärer utan säkerhetsrätt som inte är knutna till BMA AG.
- 6 Den 15 augusti 2018 ingav Stichting en begäran till den hänskjutande domstolen om att få intervensera i målet mellan konkursförvaltaren och BMA AG. Genom dom av den 30 januari biföll Rechtbank begäran. I sin dom förklarade sig Rechtbank med stöd av artikel 8.2 i Bryssel 1a-förordningen behörig att pröva begäran om intervention. Enligt nämnda artikel kan en begäran om intervention prövas vid den domstol där det ursprungliga käromålet är anhängigt.
- 7 Med anledning av den dom i målet NK som EU-domstolen meddelade den 6 februari 2019 har BMA AG begärt att den hänskjutande domstolen ska ompröva sina domar av den 23 maj 2018 och 30 januari 2019. I EU-domstolens dom konstaterades att en Peeters/Gatzen-talan inte omfattas av tillämpningsområdet för insolvensförordningen utan av tillämpningsområdet för (föregångaren till) Bryssel

Ia-förordningen. Den hänskjutande domstolen anser att dess beslut av den 23 maj 2018 därför inte kan bestå, utan frågar sig om den måste förklara sig sakna behörighet eller om det går att hitta andra behörighetsgrunder i Bryssel Ia-förordningen.

Parternas främsta argument i det nationella målet

Allmänt

- 8 Både konkursförvaltaren och Stichting anser att BMA AG har agerat rättsstridigt gentemot alla eller vissa av BMA NL:s borgenärer. Konkursförvaltaren har i sammanhanget påpekat att BMA AG har skapat och bibehållit en riskfylld finansiell konstruktion som lett till underkapitalisering av BMA NL och till att detta bolags egna tillgångar har urholkats. BMA AG har fått borgenärerna att tro att dess dotterdotterbolag BMA NL var kreditvärdigt, vilket har bidragit till att dessa skulder kunde uppstå.
- 9 Efter år av obegränsat likviditetsstöd upphörde BMA AG plötsligt finansieringen av BMA NL, vilket fick följd att BMA NL omedelbart försattes i konkurs. Varken när den finansiella konstruktionen inleddes, under tiden den pågick eller när den avslutades brydde sig BMA AG om BMA NL:s borgenärskollektivs intressen. BMA AG har följaktligen åsidosatt den skyldighet att tillvarata borgenärernas intresse som det hade på grund av sin nära anknytning till BMA NL och sin potentiella befogenhet att ingripa. BMA AG hade nämligen djupgående insikt i och kontroll över BMA NL:s (finansiella) politik och verksamhet.
- 10 Även Stichting har lyft fram att borgenärerna litade på att BMA NL skulle uppfylla sina förpliktelser gentemot dem eftersom BMA AG hade lovat (att fortsätta att) tillhandahålla tillräcklig finansiering. Till följd av att moderbolaget plötsligt upphörde sin finansiering av BMA NL kunde borgenärerna inte i tid vidta åtgärder för att säkra betalning av sina fordringar på det nederländska bolaget.
- 11 Stichtings och konkursförvaltarens yrkanden har i princip samma grund. Enligt konkursförvaltaren ska BMA AG dock betala skadestånd till BMA NL:s konkursbo motsvarande BMA NL:s skulder till borgenärerna, medan stiftelsen anser att skadestånd ska betalas direkt till varje enskild borgenär. Stichting har väckt en grupptalan i den mening som avses i artikel 3:305a BW.
- 12 Parterna har dessutom olika uppfattning om huruvida artikel 7.2 i Bryssel Ia-förordningen är tillämplig. I denna föreskrivs att om talan avser skadestånd utanför avtalsförhållanden kan en person väcka talan vid domstolen för den ort där skadan inträffade. Detta omfattar både den ort där den ursprungliga skadan inträffade (*Erfolgsort*) och den ort där den händelse ägt rum som förorsakat skadan (*Handlungsort*).

- 13 Konkursförvaltaren och BMA AG har också olika uppfattning om vilken nationell lag som är tillämplig enligt artikel 4.1 i Rom II-förordningen. I denna föreskrivs att ifråga om en utomobligatorisk förpliktelse som har sin grund i en skadeståndsgrundande händelse ska lagen i det land där skadan uppkommer (*Erfolgsort*) tillämpas oavsett i vilket land den skadevållande händelsen inträffade (*Handlungsort*) och oavsett i vilka länder indirekta följder av händelsen uppkommer.

Konkursförvaltarens argument beträffande den nederländska domstolens behörighet och tillämplig lag

- 14 Konkursförvaltaren har gjort gällande att den nederländska domstolen är behörig att pröva dennes talan med stöd av artikel 7.2 i Bryssel I-förordningen. Med hänvisning till EU-domstolens dom ÖFAB har konkursförvaltaren gjort gällande att den ort som ska betraktas som *Handlungsort* är belägen i Nederländerna. Kärnan i BMA AG:s rättsstridiga beteende bestod nämligen i att skapa och upprätthålla en strukturell underkapitalisering av BMA NL. Beteendet ägde rum i Nederländerna, eftersom BMA NL bildades i Nederländerna och bedrev sin verksamhet där, och även på grund av att det var där dess urholkade tillgångar fanns.
- 15 Enligt konkursförvaltaren ska Nederländerna även betraktas som *Erfolgsort*, eftersom den ursprungliga skada som borgenärskollektivet led uppkom i Nederländerna. Den ursprungliga skadan motsvarade nämligen minskningen av BMA NL:s tillgångar, vilket fick till följd att det fanns mindre pengar i konkursboet för att betala fordringar. Den slutliga skada som borgenärerna har lidit följer av detta. Av den omständigheten att *Erfolgsort* är belägen i Nederländerna följer enligt konkursförvaltaren inte enbart att den nederländska domstolen ska anses behörig att pröva talan, utan även att nederländsk lag ska tillämpas.

BMA AG:s argument beträffande den nederländska domstolens behörighet och tillämplig lag

- 16 Enligt BMA AG är det inte den nederländska domstolen utan den tyska domstolen som är behörig att pröva konkursförvaltarens och Stichtings anspråk. Huvudregeln att den domstol där svaranden har hemvist är behörig domstol ska tolkas restriktivt. Dessutom måste behörigheten att pröva en talan fastställas för varje enskilt anspråk och inte för en samling anspråk, såsom vid en Peeters/Gatzen-talan eller en grupptalan.
- 17 Enligt BMA AG kan Nederländerna varken betraktas som *Handlungsort* eller *Erfolgsort*. *Handlungsort* är inte belägen i Nederländerna, eftersom alla handlingar som lagts BMA AG till last har ägt rum i Tyskland, där BMA AG har sitt huvudkontor. Dessutom står borgenärer med hemvist i Tyskland för merparten av BMA NL:s borgenärsskulder (71 procent). Nederländerna är inte heller *Erfolgsort*, eftersom det rör sig om en ren ekonomisk skada som – i avsaknad av

ytterligare omständigheter – inte kan lokaliseras till den ort där BMA NL har sina tillgångar.

- 18 BMA AG har gjort gällande att tysk lag ska tillämpas, eftersom den betraktar Tyskland som *Erfolgsort*.

Stichtings argument beträffande den nederländska domstolens behörighet

- 19 Stichting har inte uttalat sig i frågan om tillämplig lag. Vad gäller frågan om behörighet menar Stichting att den nederländska domstolen är behörig att pröva dess anspråk. För det fall den hänskjutande domstolen anses sakna behörighet att pröva konkursförvaltarens anspråk, innebär detta inte att den även saknar behörighet att pröva Stichtings anspråk som intervenient. Enligt nationell processrätt är domstolen nämligen i princip bunden av bindande slutliga beslut, såsom tillåtelsen för Stichting att intervensera med stöd av artikel 8.2 i Bryssel Ia-förordningen.
- 20 Den nederländska domstolens behörighet kan enligt Stichting i förevarande fall grundas på artikel 8.1 i Bryssel Ia-förordningen, på grund av att frågan huruvida den talan som väckts av (den nederländska) konkursförvaltaren beror på huruvida Stichtings anspråk mot BMA AG vinner bifall eller avslås. Dessutom finns det en tillräckligt starkt anknytning mellan respektive yrkande.

Kortfattad redogörelse för skälen till begäran om förhandsavgörande

- 21 I det nationella målet är det svårt att fastställa vad som ska betraktas som *Handlungsort* respektive *Erfolgsort*. *Erfolgsort* är vid sidan av *Handlungsort* viktig för att avgöra vilken domstol som är behörig att pröva en talan om utomobligatoriskt skadestånd. Dessutom är *Erfolgsort* i princip avgörande för frågan om tillämplig lag vid prövningen av den skadeståndsgrundande händelsen.
- 22 Vad gäller *Handlungsort* har BMA AG anklagats för att ha åsidosatt sin omsorgsplikt gentemot borgenärskollektivet. Det konkreta agerande som lagts BMA AG till last består i inledandet och fortsättandet av en (enligt konkursförvaltaren riskfylld) finansieringsmodell för att finansiera bolagets dotterdotterbolag, finansieringens upphörande och underlåtelse att i tid underrätta dotterdotterbolagets borgenärer om att finansieringen upphört. Om man vid fastställandet av *Handlungsort* ska utgå från platsen för beslutet att inleda, fortsätta och upphöra med den finansieringsmodell som BMA AG valt, förefaller Tyskland vara den plats som ska betraktas *Handlungsort*. Det rör sig nämligen om beslut som BMA AG:s företagsledning fattade på bolagets huvudkontor i Tyskland.
- 23 Mot detta talar att EU-domstolen i domen ÖFAB, i ett liknande fall där ett bolags borgenärer hade lidit skada till följd av att bolagets aktieägare lät bolaget fortsätta sin verksamhet trots att det var underkapitaliserat, fann att den ort där den

skadevållande händelsen inträffade är den ort som den bedrivna verksamheten och den ekonomiska situation som hänför sig till den verksamheten är knutna till.

- 24 I det mål som gav upphov till domen ÖFAB rörde det sig om svarandens underlåtenhet att uppfylla sin kontrollskyldighet gentemot ett bolag, som skulle ha utförts på den ort där bolaget har sin hemvist. I förevarande fall är det emellertid svårare att fastställa var den skadevållande händelsen inträffade. Flera olika ageranden kritiseras nämligen, och dessa har ägt rum i olika medlemsstater. Med stöd av ifrågavarande kritik går det därför att hävda att *Handlungsort* ska ligga i Tyskland, i Nederländerna eller i något av de länder där borgenärerna har hemvist.
- 25 Den hänskjutande domstolen anser att det, precis som i det mål som gav upphov till domen ÖFAB, finns en nära anknytning mellan talan i det nationella målet och (i detta fall) den nederländska domstolen, eftersom skadan består i att ett nederländskt bolags borgenärs inte kan göra gällande sina fordringar. Den nederländska domstolen är bäst lämpad att bedöma vilka följder det tyska moderbolagets agerande har för det nederländska bolaget, på grund av att de kärnverksamheter som BMA NL bedriver för borgenärernas räkning (produktion av maskiner för livsmedelsindustrin) bedrivs i Nederländerna, och även på grund av att informationen om bolagets ekonomiska situation och borgenärernas fordringar finns hos den nederländska konkursförvaltaren.
- 26 Vad som särskilt utmärker det nationella målet är att talan inte har väckts av de enskilda som drabbats, utan av konkursförvaltaren på de drabbades ”vägnar”. Den hänskjutande domstolen hänvisar i detta sammanhang till domen CDC. I det mål som gav upphov till den domen hade de drabbade överlåtit sina skadeståndsfordringar till en indrivningstjänst. Enligt EU-domstolen kan den omständigheten att den ursprungliga borgenären har överlåtit fordran inte i sig ha betydelse för fastställandet av vilken domstol som är behörig enligt (föregångaren till) artikel 7.2 i Bryssel Ia-förordningen, så att den ort där skadan inträffade ska prövas för varje skadeståndsfordran för sig oberoende av om den har överlåtit till annan, ensam eller tillsammans med andra.
- 27 Den hänskjutande domstolen frågar sig om de strikta reglerna i domen CDC även gäller för fastställandet av *Handlungsort* vid en talan som väcks av en konkursförvaltare på ett borgenärskollektivs vägnar, eftersom det därvidlag inte rör sig om överlåtelse av en fordran, ensam eller tillsammans med andra, utan endast om att företräda ett gemensamt intresse grundat på konkursförvaltarens lagstadgade uppdrag att avveckla konkursboet. Den hänskjutande domstolen frågar sig även om de strikta reglerna gäller vid en sådan grupptalan som den talan som Stichting har väckt med stöd av artikel 3:305a BW. Även i det fallet rör det sig nämligen endast om att företräda ett gemensamt intresse och inte om överlåtelse av en samling fordringar.
- 28 I förevarande mål leder fastställandet av *Erfolgsort* till problem, eftersom det är oklart var den ursprungliga skadan uppkom. Den hänskjutande domstolen lutar dock åt att den ort där BMA NL:s tillgångar (konkursboet) finns kan betraktas

som den ort där samtliga borgenärer led sin ursprungliga skada, eftersom borgenärerna skadades av BMA AG:s agerande först när BMA NL:s tillgångar minskade till följd av att BMA AG upphörde med sin finansiering.

- 29 Den hänskjutande domstolen frågar sig dessutom om den regel som anges i domen CDC beträffande tillämpningen av (föregångaren till) artikel 8.1 i Bryssel 1a-förordningen, nämligen att sambandet mellan de fordringar som har framställts mot flera svarande måste bedömas utifrån när talan väcktes, och att en senare omständighet inte ändrar detta samband, även gäller för en begäran om intervention i den mening som avses i artikel 8.2 i nämnda förordning. Om så är fallet måste även domstolens behörighet att pröva en begäran om intervention bedömas mot bakgrund av när denna begäran ingavs.
- 30 Svaret på denna fråga har betydelse för förevarande mål eftersom den hänskjutande domstolen inledningsvis felaktigt förklarade sig behörig att pröva konkursförvaltarens talan med stöd av artikel 3 i insolvensförordningen. Om frågan ska besvaras nekande resulterar den hänskjutande domstolens felaktiga slutsats automatiskt i att den förlorar sin behörighet att pröva Stichtings begäran om intervention med stöd av artikel 8.2 i Bryssel 1a-förordningen, och måste undersöka om den kan åberopa en annan behörighetsgrund. Omfattas däremot en begäran om intervention i den mening som avses i artikel 8.2 i Bryssel 1a-förordningen av den i föregående punkt nämnda regeln i domen CDC, är den hänskjutande domstolen fortfarande behörig att pröva Stichtings begäran med stöd av nämnda bestämmelse. Denna begäran har nämligen ingetts efter det att den hänskjutande domstolen förklarade sig behörig att pröva konkursförvaltarens ursprungliga talan.
- 31 Avslutningsvis frågar sig den hänskjutande domstolen om det vid fastställandet av tillämplig lag har betydelse att den skada som borgenärskollektivet har lidit även beror på att BMA AG inte längre ingick några finansieringsavtal med sitt dotterdotterbolag BMA NL på vilka tysk lag förklarats tillämplig. Den hänskjutande domstolen vill få klarhet i om detta är en av de omständigheter i artikel 4.3 i Rom II-förordningen av vilken det framgår att en skadeståndsgrundande händelse har en uppenbart närmare anknytning till ett annat land än Nederländerna.